

Acollir els germans refugiats

Arriben després d'un llarg i penós èxode fugint de la fam i de la violència. Necessitem treballar ara solidàriament, no tant amb manifestos i declaracions, sinó amb gestos concrets

08 setembre, 2015 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

El papa Francesc ha estat contundent. Ha fet una crida a les parròquies, comunitats religioses, monestirs i santuaris perquè acullin els refugiats que arriben a Europa.

Arriben després d'un llarg i penós èxode fugint de la fam i de la violència. Ja el dia abans, com un primer pas, vam posar a disposició una part de l'antic Seminari Menor de la Conreria. Necessitem treballar ara solidàriament, no tant amb manifestos i declaracions, sinó amb gestos concrets que posin solució immediata a la desesperació de persones i famílies que pateixen la incomprensió, la indiferència i el descartament dels qui podrien posar solució a aquest problema social tan greu, i no en posen. Ressona de nou: «On és el teu germà?»

Aquesta és la punta d'un iceberg que mostra la gravetat del problema. Es tracta de persones

a les quals se'ls ha fet impossible viure amb llibertat i dignitat a casa seva i per això és l'hora d'actuar en benefici seu tot acollint-les a casa nostra. Així i tot, els interrogants persisteixen quan veiem que han de fugir dels seus països a causa de la violència, es viu amb molta por i no poden suportar més aquesta situació indigna.

«Qualsevol comunitat de l'Església —diu Francesc— en la mesura en què pretengui subsistir tranquil·la sense ocupar-se creativament i cooperar amb eficiència perquè els pobres visquin amb dignitat i per incloure tothom, també correrà el risc de la dissolució, encara que parli de temes socials o critiqui els governs. Fàcilment acabarà sumida en la mundanitat espiritual, dissimulada amb pràctiques religioses, amb reunions infecundes o amb discursos buits» (EG 207).

Aquesta crida a la nostra consciència no ens pot deixar tranquils en un moment en el qual «és indispensable prestar atenció per estar a prop de noves formes de pobresa i fragilitat en les quals som cridats a reconèixer Crist sofrent, encara que això aparentment no ens aporti beneficis tangibles ni immediats» (EG 210). Entre aquestes noves formes de pobresa, els refugiats són ja a les portes i truquen!

Sebastià Taltavull Anglada

Bisbe auxiliar de Barcelona